

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése, ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartásai és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:

Budapestben: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brünben: Stern M.

Nyilttér petsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Zala-vármegye a haza bölcsének.

(Folyt. és vége.)

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Beszédem keretei sokkal szerényebbre szabják, hogysem e nagy korszak eseményeit ez alkalommal bővebben és kellőleg méltatnám, mert hisz mindnyájan tudjuk, hogy korunk három legnagyobb szelleme Kossuth Lajos, Deák Ferencz és gróf Széchényi István voltak mindazon nagy reformok kezdeményezői, melyek később Magyarország sorsára döntő befolyást gyakoroltak.

A nagy reformok kezdődtek a jobbágyok felszabadításával és a jogegyenlőség kimondásával, végződtek az 1848-iki törvények megalkotásával és az első felelős magyar miniszterium kinevezésével.

Deák igazságügyminiszter lett, de a bonyodalmak rohamos fejlődésével az ősszeminiszterium beadta lemondását, akkor ő a következőket írta sógorának, Tarányinak: *„Miként lehessen én azon hatalom minisztere, a mely hazám ellen folytat háborút s a mely békefeltétle gyanánt nemzetit önállásunk és alkotmányos szabadságunk leglényegesebb részének feláldozását követeli.”*

Deákhoz méltó megnyilatkozása volt ez az őnzellen hazaszeretnek. — És itt következik most azon szomorú időszak a midőn Kossuth és Deák utjai teljesen szelvéáltak; mert Kossuthban és Deákban találjuk megtestesülve a legnagyobb ellentéteket.

Amaz képviselte a sértett jogérzet boszuját, az ingerült haza szenvedélyét, ez a védelmi harcz törvényességét.

Kossuth megteremtette a nemzeti védelmet fegyverrel kezében a haza védelmére, Deák visszavonult birtokára törvénykönyvvel kezében a jog védelmére és csak akkor lépett elő a jog fegyverével a midőn arra az alkalmas idő bekövetkezett.

A szabadságharc, mely örök dicsősége nemzetünknek a tuleró által leveretett, utána gyász borult az egész országra, az alkotmány felüggesztve, a szólás és a sajtószabadság békóba verve, mindenki elcsüggedett, csak Deák Ferencz nem, eladta keldiai birtokát, és az ország szívébe tette át lakását, hogy teljesen hazájának élhessen.

Az egész ország szeme rajta függött, őt tartották a jövő emberének. Oly szépen mondja Csengery e szomorú korról: *„Az alkotmány felüggesztve, a jog folytonosság szünetelt, csak egy talpalatnyi tér volt Magyarországon, hol a jogfolytonosság még meg volt és ez Deák Ferencz szobája volt az Angol Királynéban”, ide zárandokoltak a jó hazafiak tanácsért, erőt meríteni a küzdelemre s reményt a jövőre.*

Hiszen eszében és jellemében oly nagy volt a bizalom, hogy szinte csalahatatlannak látszott.

Vashington egyszerűsége, nemes szíve és nagylelkűsége Franklin kedélyességével párosult benne.

Adomái, melyeket oly különösen tudott előadni, szintoly találóak, mint Frankliné.

Egyszer egy osztrák államférfi szép színekkel festette előtte, hogy minő boldogság vána Magyarországra, ha egybeolvad Ausztriával, erre ő azt felelte:

„Mennyivel nagyobb a menyéi boldogság és még sem akar senki sem meghalni.”

Végre bekövetkezett a várva várt pillanat, a midőn a nemzet fellelegzett, megjelent Deák Ferencz husvétii czikkje, a mely nem csak a nemzetet rázta fel dermedtségéből, hanem az osztrák államférfiak is kénytelenek voltak belátni a helyzet tarthatatlanságát.

Az országgyűlést összehívták a mely pártra szakadt. Deák a felirati párt vezére volt, feliratai 1861 és 1865-ben a világ remekei, nem csak nemzetét ejtették bámulatra, hanem az egész külföld a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott róluk.

Sőt még az akkori ellenzék, is Tisza két Kálmán vezérlete alatt a szavazást úgy infélte, hogy a felirati párt jusson többségre.

Es ez döntött Magyarország sorsa fölött, mert ennek folyamánya lett a kiegyezés, az 1867-iki 12. trvez. megalkotása és a király megkoronázása.

Ezzel Deák befejezte azon nagy művet, melyet egész életének munkássága és őnzellen hazaszeretele teremtett és mindazon nagy szolgálatokért soha jutalmat, kitüntetést el nem fogadott, csak azt, a mit visszautasítani lehetetlen volt, a király sajátkezüleg

TÁRCZA.

Otthon.

Írta: Guttmann Géza.

(Vége.)

Bus fővel jártam-keltem otthon, elhatároztam: hogy a legközelebbi vonattal elutazok vissza a messzeségbe, hol nincs minden lépten nyomon előttem a drága kis lány bus arca. De indulásomat megakadályozta hirtelen jött súlyos betegségem: az orvos erős idegaját konstatált.

Szeretett szüleim, testvéreim el nem mozdultak ágyam mellől; remegtek értem. Hiába volt orvosunk vizsgálatása! Lesték ajkaimról a szót, s kívánságaimat rögtön teljesítették; barátaim, ismerőseim, a családtagok sorban látogattak; csak ő nem jött, kit szívem oly epedve várt. Mialatt küzdöttem az élettel és halállal, Olga nem jött.

Végre aztán mégis felkeresett. Lassú léptekkel, fekete ruhában, fityollal letakarva, mintha lemetésre készülné, jött, rám vetette magát, mint egy örült, azután hosszan arczomba nézett; látta lelki és testi kínjaimat, sirt ugyanígyra, hogy fájdalmában eszméletét veszíté, összeroskadott. Atyám karjai közé fogta és a jelenlévő orvos segítségével nagy nehezen életre hozták, s nekem télenül kellett nézmem mindezeket, meg sem bírtam mozdulni ágyamban! Azután újból hozzám jött, oda

ült ágyam mellé, kezemet az övéibe rejté s mereven nézett reám.

„Értem, szenvedsz, te kiért nekem kellene szenvednem s nekem most el kell mennem. Itt hagylak, elvállunk, mert ennek úgy kell lenni. Arra kérlek csak felejs el, felejs, ha tudsz: én soha, soha!” Ezzel átölelt és örjögve kiszaladt a a szobából. Hová ment, merre ment? hiába kérdeztem, nem adtak felvilágosítást.

Felépültem sok szenvedés után; elhatároztam, hogy most sokat fogok utazni, mielőtt visszatérek hivatalomba. Csak azt akartam még tudni, hogy Olga hol van, — hisz nélküle nem tudok élni. Kérdezősködésemre atyám csak azt válaszolta: »A zárdában.« — Miut a villámütés úgy lesújtott e szó. Apáca, örökre el van zárva tőlem! Tehát ezért reméltem, ezért szenvedtem?!

Atyám és anyám hiába marasztaltak, hiába kértek, hogy ne menjek el, maradjak, hisz az ut tönkre tesz, maradjak legalább addig, míg egészségem helyre áll. Hagyjam ott állásomat, nincs szükségem reá. Hiába! éreztem, hogy mennem kell. Bucsuztam és elmentem. Elmentem, hogy drága szüleim ne lássák lelki fájdalmaimat, nehogy ez által még ők is epeszszék magukat. Vizsgáltam őket, hogy pár hó eltelté után visszajövök és örökre itthon maradok.

Évek multak el; én feledve némileg a multat rőtjeljes ifjúvá lettem; — a mély sebek kezdtek behegedni. Megtörtént velem, hogy néha vig is voltam, csak az esthomályban fogott el egy

bánatteljes érzés Olga után, mivel egykoron mindig együtt voltunk ilyenkor.

Régi helyemről áthelyeztek közel szülőföldemhez, úgy, hogy majd minden héten otthon voltam.

Olgáról annyit hallottam, hogy nem sokára felesküdik. Atyja tönkre ment; birtokát elárverezték, őt magát csalásért el is zárták, tehát tökéletesen tönkre jutott.

Sajnáltam szegény kis leányt, hogy még ez is növeli fájalmát; de atyám azzal vigasztalt, hogy ha kijön a zárdából, neki adja a birtokot, melyek atyjáé voltak, mivel atyám vette meg azokat.

Vasárnap délután volt; jó hangulatban voltam. Társaimmal kirándultunk a ligetbe, hol élveztük a nyár kellemes lehelletét. Egyik kanyarulatnál egy koldus jött felénk, ki remegő kézzel tartá zsiros kalapját, alamizsnát kérvén. Felismertem benne Olga atyját, ki szintén rám ismert; földre borult lábaim előtt és bűnbánólag sirt, átölelte térdeimet és kért, hogy szabadítsam fel bűnének egy részétől, szabadítsam ki a lányát abból a mély veremből, melyet ő ásott neki. Hoztam ki a zárdából és ne engedjem elpusztulni, tudta mennyit szenved odabent, hogy mennyire szeret engem! Egy levelet adott át azután leányának czimezve, — mondá:

— »Nem tudom életben talál-e választ? már néhány nap óta hodozom; de nem bírtam még annyi pénzt összekoldulni, hogy elküldjem neki.« Nagyon kért, hogy atyámtól esdjek az ő számára bocsánatot, hisz ugyanis oly irtózatosan bűnhődik!

átnyújtott arczképét és a magyar nemzet örök háláját és elismerését.

Most a midőn nagy művét befejezte, vissza is vonulhatott volna babérain megpihenni, de ő ezt nem tette, hanem megmaradt mint egyszerű polgár pártjának vezetője, hogy hazáját utolsó lehelletéig szolgálhassa.

Végre a természet törvényei is megkövetelték a magukét, a hetvenes évek elején betegeskedni kezdett és 1876. január végén a nagy lélek elköllyözött.

Sírt az egész nemzet, sírt a királyi család s a nemzet koszorúja mellett ott volt felséges királynénké is, sőt még nagy számú politikai ellenfele is egy palmaágot küldött ravatalára.

Meghalt tehát a nagy férfiú, de szelleme örökre élni fog köztünk! s Magyarország egén mint vezérszín fog tündökölni, s ha néha setét fellegek borítják is el az eget, ez sokáig nem tarthat, mert a természet törvényei szerint a fellegek szét fognak oszlani, de a csillag örökre ott marad, be fogja sugaraival aranyozni a jövő századokat, míg csak egy magyar él e hazában!

Most pedig a midőn beszédemet, befejezem hozzátok szólok nemes család, kik szerencsések vagytok e szent helyet tulajdonul birni, ápoljátok és gondozzátok e szent helyet, mert ez ma már nem csak a tietek, hanem a magyar nemzeté is, hogy a jövő századok is láthassák, hogy a mulandóság viharai nem voltak képesek azt a helyet szétrombolni, melyet a nemzeti kegyelet, Zala-vármegye hazafisága a mai napon felszentelt.

És, hogy ez így legyen: Isten áldását kérem Magyarországra, Zala-vármegyére és titeket. — Éljen a haza!

Az ünnepi beszéd után Tarányi József földbirtokos, a söjtöri Deák-ház tulajdonosa a következő lelkes beszédben ígerte az emlékegyeletes gondozását.

Méltóságos főispán ur!

Mélyen tisztelt ünneplő közönség!

Mint szerencsés és boldog tulajdonosa ezen — a hálás Zala-vármegye közönségének kegyeletéből emléktáblával ellátott ősi háznak, ünnepélyes fogadtást teszek, hogy

Vigasztaltam, hogy úgy ő, mint én is megbocsátunk és ígértem neki, hogy leányát majd kihozom a zárdából. Néhány forintot adtam neki és azzal elváltunk. Elmondtam barátainak, hogy ez az ember falunk leggazdagabb embere volt nem rég, hogy mily gyalázatos jelemmel bírt és hogy most mikép bűnhődik gonoszságáért.

Reggel hivatalomban valék már, midőn szolgám bejött s azt mondotta, hogy egy ősz, öreg ember hivat halálos ágyához. Tudtam ki az s rögtön siettem a küldöncz után. Ott feküdt a pusztá földön, egy istálló sarkában, ki nem rég bársonnyal sem elégedett meg, ott feküdt mozdulatlanul. Oda hajoltam hozzá, halk hangon suttogta: »Hozd el leányomat.« Orvost hozattam és őt egy közeli szállodába vittem, azután elutaztam — ő hozzá. A zárdában zugtak-bugtak a harangok, a kápolna diszes virágokkal volt ékesítve s nagyon ünnepies hatást keltett bennem. Kérdősködni kezdtem:

— »Mi van itt ma?«

— »Egy apácát avatnak fel.«

Mint éles tör, úgy furdótt be lelkem mélyéig e hír. Kértem őket, hogy hagyjanak bennem; de megtagadták. — »Egy emberletről van szó, akadályozzák meg a felavatást.« — Végre nagynehezen bebocsátottak.

Olgát behívták egy külön szobába, s midőn meglátott engemet elfeledte a zárdát és környezetét, nyakamba borult, leszakította magáról a reá adott apáczaruhát és odavetette magát karjaim közé. —

ezt — a kegyeletnek megfelelőleg, valamint Ő Felségének, felséges királyunknak előttem kifejezett legmagasabb kívánsága szerint gondozni és a maga ódonóságában fentartani fogom, a míg élek, de mert én már nem sokáig élek, azért meghagyom utódainknak minden iziglen, hogy annak gondozását mindvégig legkegyeletesebb kedves kötelességüknek tartsák.

De meghagyok nekik más is, szívükre, lelkükre kötöm azt is, hogy figyelmeztesse őket ezen emléktábla mindenkor a hazának önzetlen, érdeknélküli szolgálatára, az alkotmányos király iránti tántoríthatlan hűsége és arra: hogy jó- és balszerencsájukban bizzanak Istenben.

Ugy áldja meg őket az Isten!

Midőn még hálás köszönetet mondok az ünneplő közönség nevében az ünnepi szónoknak, vármegyének egyik díszének, Skublics Jenő urnak, jeles emlékbeszédeért, kívánom.

Deák Ferencz emlékezte örökké éljen! —

A szép ünnepély alkalmából Háczy Kálmán bizott, tag indítványára a következő táviratot küldöttek Ő Felségéhez, a királyhoz:

Nagyméltóságú báró Jósika Samu Ő Felsége személye körüli magy. kir. miniszter urnak, Bécs. — Zala-vármegye közönsége, Deák Ferencznek, a vármegye nagy fiának szülőházát mai napon emléktáblával megörökítvén, ez alkalommal kérjük Excellenciádat, méltóztassék Ő Felsége Apostoli királyunk legmagasabb színe elé juttatni Zala-vármegye ünneplő közönségének együttész, lelkes, a kegyelet és történelem nagy visszaemlékezéseitől áthatott, mély hódolatát, mely a haza bölcsének ünnepén minden szívvel legalkotmányosabb Királyhoz emel!

Jankovich gróf,
Zala-vármegye főispánja.

A hazafias ünnepélyt aznap d. u. Zala-Egerszegen fényes bankett fejezte be, melynek egyik fénypontját dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanfelügyelő következő remek beszéde képezte:

A vendéglő nagytermében egy ravatal áll, melyen Olga atyja fekszik kiterítve. Temetését szegény jó atyám rendezte. Mire oda értünk Olgával, már halott volt. Olga sírt; lassan, mint a permetező eső úgy hullott a harnat drága szeméből.

— »Most hát nincs senkim, nincs hová lehelgetnem fejemet, a világ gyűlöl atyám miatt; oh szánj meg jó Isten!«

— »Hát én senkid sem vagyok?«

— »Igen te az enyém vagy és én a tied.«

Házunkban nagy a mozgás; jobban füstölög a kémény; az udvar ünneplő hangulatban van; a cselédség között nagy a sürgés-forgás, a kocsikat, hintókat mossák. Az apró jószágban nagy pusztítást visznek végbe.

Lakodalomra készülnek jó szülei. Ma lesz tehát az általunk oly rég várt nap, midőn annyi szenvedés és küzdés után végre egymásé leszünk s a gyzásos multat feledve a jelen boldogságát fogjuk élvezni.

Feledve már a mult minden szenvedése, a bú, a gond! Ismét gazda vagyok; otthagytam a hivatal rideg falait, otthagytam azt a kalitkát és kirepültem, hol a madár is nekem zengi üdítő dallamát, itt vagyok s itt leszek örökre, hol bölcsőmet ringatták, hol boldogságom napja felvirradt.

Méltóságos főispán ur!

Mélyen tisztelt uraim!!

Midőn Zala-vármegye törvényhatósági bizottsága Magyarország hercegprimását az elmúlt évben Keszthelyen üdvözölte, a bíboros főpap, a fényes küldöttségnek adott válaszában büszkén vallotta Zalát szülővármegyéjének.

»A történet lapjait forgatva — úgy mond — azt tapasztaltam, hogy alig van vármegye, melynek aránylag oly sok jeles fia lett volna.«

S a szülőföld édes varázsa egy könyccseppet fakasztott jóságos szeméből.

Egy könyccseppet, melynek ragyogását, a Balaton tükéről sokszorosan visszaverődő napugár sem bírta elhomályosítani.

Mélyen tisztelt uraim!

Ez az örökre feledhetetlen jelenet, melyben a szülőföld és az ő nagyjai iránti kegyelet oly megható kifejezést nyert — előre vetett fényé és melege volt annak a hatalmas közérzésnek, mely Zala-vármegye minden fiának szívét és elméjét, az ünnepek egész sorozatában, a megye halhatatlan szülöttéi felé emeli.

Feléjük emeli a második ezeresztendő hajnalán; emlékeztetőül arra, hogy a magyar kultúra apostola, a haza bölcsé s a hős vértanú eszmények maradnak a második tíz században is.

Ismétellen is hatalmasnak nevezem ezt a közérzést, mely, a mint Boissier mondja Ciceró feletti tanulmányában — nem a mult történeteiből kölcsönöz fegyvert a jelen tusaihoz. A történelem Thukidides szerint az örökkévalóság számára teremtett mű, melyet nem lehet sem elvetni, sem pártok szolgálataiba hajtani.

Igy szemléljük mi is ma, egy szívvel, egy lélekkel Zala-vármegye nagy fiát a világtörténet eszményi magaslatán.

Hódolunk rajongással a fehér asztalnál is annak a nagy és nemes léleknek, ki — egyik életirója szerint — soha alacsonytságot és kerülőt nem ismert; syelleme súlyával és erkölcsi felsőségével mindig csak igazságra tört és arra, hogy tehetné azt hazájára gyümölcsözővé.

Azért tartják róla, hogy sok erénye mellett volt egy szenvedélye s a szenvedély volt mégis legnagyobb erénye — a hazaszeretet!

A pozsonyi diétától az 1873. évi júniusi szónoklatig minden szavából, minden cselzetéből mintegy kikapadhatatlan hőforrás sugárik ez a szent érzés.

Valóban ha Kossuth függetlenné, Széchenyi gazdaggá, Deák boldoggá ohajtotta tenni hazáját.

Mélyen tisztelt uraim!

Sámi László mondja Deákról, hogy az ő emléke, mint a nagy halottaké nemzedékről nemzedékre tisztul és nő és a milyen arányban tisztul és nő, abban az arányban lesz az előkevek mindig nagyobb és nagyobb segélyere.

Oh nagy és dicső szellem, légy hát a mi segítségünkre is, hogy nemes életed cseljait megértve, sziveink egységét se fajok, se nemzetiségek, se felekezetek visszavonása ne kísértse; de igaz testvérünk legyen mindenki, ki a magyar hazát, mint Te, hön szereti s híven szolgálja!

Igy teljesül csak be rajtunk a költő jóslata:

Mellénk állanak még a századok is
Ha így egyek leszünk; ...
A dicsőség, hír nem adhat elég
Sok koszorút nekünk!

Igyunk hát áldomást a nap ünnepére!
Legyen áldott Deák Ferencz emlékezete!
Legyen termékeny a föld, mely őt hordozta!
Legyen boldog minden szív, mely feldobog
[az ő nemes erényein!

Emelem poharamat Zala-vármegye tör-
vényhatósági bizottságára s Deák Ferencz
vármegyéjének dicső felvirágzására! ...

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Ő Felsége** a király 67-ik születés-
napján városunk közönsége is a szokott
módon megünnepelte. Az ünnepélyes hála-
adó isteni-tisztelet e helybeli róm. kath.
plebánia templomban tartott meg, a melyen
a jelenleg itt időző tüzérezred tisztikara, az
állami, vármegyei és községi kivatalok kép-
viselői nagyszámu előkelő közönség jelent meg.
Délben a tisztikar a Zrinyi-szálloda nagy-
termében bankettet rendezett. Az első toaszt
után 21 ágyutüvés dördült el. — Az izr.
imaházban d. u. 5 órákor volt isten-tisztelet
s itt Schwarz Jakab rabbi méltatta szép
magyar beszédben a nap jelentőségét. A
város középületei e napon fel voltak lobo-
gózva.

— **Szent István**, első apostoli királyunk,
névünnepének évfordulóját a szokásos kegye-
llettel ünnepelték meg mult pénteken Csák-
tornyan. A köz- és hivatalos épületek lobogó-
díszlőt öltöttek, a kath. templomban meg hála-
adó istentiszteletet tartottak a nagy király
magasztos emlékezetére. Itt Mincsek Mel-
chiadesz a helybeli adminisztrátor emelke-
dett szellemben tartott alkalmi beszédet is
mondott, melyben a hit, hazaszeretet és az
uralkodó iránt való hűségről elmélkedett.

— **Eljegyzés.** Szalma József a csák-
tornyai járás szolgabírája eljegyezte Stefánics
Miksa csákornyai uradalmi főerdész kedves
leányát Paula k. a. Az Ég áldása legyen a
kötendő frigyen!

— **Tanügy.** Zala-vármegye áll. tanító-
testületének központi választmánya gyűlést
tartott mult hétfőn Pálya Mihály alelnök
elnöklete mellett. E gyűlésen a rendes köz-
gyűlésnek tárgysorozatát állapították meg,
mely a következő pontokból áll: A gyűlés
megnyitása; a jegyzőkönyv hitelesítése; az
elnöki jelentés; a országos bizottság fölhívása a
tanító-egyletbe való belépés tárgyában; a
millenniumi pályadíjazott munka és bírálatá-
nak fölvitása; a központnak áttétele s
egyéb indítványok. A közgyűlés előértekez-
lete hétfőn délután lesz Nagy-Kanizsán, a
közgyűlés maga kedden délelőtt fog meg-
tartatni.

— **Hymen.** Tóth Béla letenyei kántor-
tanító e hó 10-én esküdött örök hűséget
Schneider Anna urhölgynek. Schneider
József urad. gazdatiszt nővérének Tót-Szl-
Mártonban.

† **Kollay Rókus** volt kotori jegyző, alsó-
muravidéki és perlaki járás szolgabírája,
megyei bizottsági tag életének 76-ik évében
1897. évi augusztus hó 15-én rövid szüve-

dés és a halotti szentségek felvétele után
Kotorban elhunyt. Temetése 17-én d. u. 5 óra-
kor volt a közönség nagy részvétele mellett. Az
elhunytat fiai: Alfréd és Lajos, unokája:
Bally Gabriella, valamint nagy számu rokon-
ság és jóbarát siratja. Áldás és béke lengjen
hamvai felett!

— **Egy állás, a melyre nincs pályázó.**
A letenyei körorvosi állás folytonos változás
alatt áll. Most is üresedésben van, de
elnyeréséért nem igen versenyeznek az azt
betölteni hivatottak, legalább erre mutat az
a körülmény, hogy a pályázatra egy kér-
vény sem érkezett be. Nem is csoda, hisz
körorvosaink, kik közigazgatásunknak egyik
nagyon fontos tényezői, oly rosszul vannak
fizetve, hogy kisebb helyeken, a hol magán-
gyakorlatuk alig akad, megélhetésük nincs
biztosítva.

— **Ezüst lakodalom.** Bozay Pál hévizi
fürdőbérő és neje szül. Kerescsmár Juliana
asszony mult héten ünnepelték meg házassá-
guk negyedszázados évfordulóját. Az említett
sok évig szállodás volt Csáktornyan, a kinek
kiterjedt családja van. Crupp Károly
kövágó-cőrsi ág. ev. lelkész szép beszédben
üdvözölte az örömszülőket, mert azon
napon jegyet váltott kedves leánya Bozay
Ilonka k. a. Sroczi Zsuzsanna László niskü
(galicziai) mérnökkel.

— **A letenyei önk. tüzoltó-egylet** azon
tüzoltókat, kik 10, illetve 5 évig működtek
az egylet kebelében szolgálati érdemmel tűn-
tette ki. Az ünnep 9 órákor vette kezdetét
ünnepies nagymise és Tedeummal, ezt kö-
vette a Kossuth-téren szabadban tartott lete-
nyei önk. tüzoltó-egylet dísz-közyűlése, mely
alkalommal Tamás Ádám egyl. elnök tüzte
a kifizetettek mellé a szolgálati érdemeket,
felolvastattak ez alkalommal a szolgálati
érdemek viselésére vonatkozó orsz. tüzoltó-
szövegkezel által kiállított engedélyokiratok
is. Majd Freytag Géza vál. tag intézett a
kifizetettekhez lelkes szavakat, buzdítván
öket továbbra is kitartásra. Dénes Jenő
főparancsnok az összes tüzoltókhöz inté-
zett lelkes szavakat, majd az előirt fogad-
almat tette velük le; ezt követte a
kifizetettek, valamint a tüzoltó-egylet
tisztkara előtti díszfelvonulás, az alsó-
domborui tüzoltó-zenekar közreműködésével.
Délután 3 órákor kivonulás volt a Pap-
sűrűbe, hol kezdetét vette a tüzoltó-egylet
pénztára javára rendezett nyári táncmulat-
ság és a versenytekvés, este kivilágítás és
tűzijáték volt. A táncmulatság kivilágítás
kivirradtáig folyt a legjobb jövedelben és nagy
közönség részvétele mellett. A perlaki tüz-
oltó-egylet is képviseltette magát 10 tag által.
Felülírtetők névsora a következők: Dr. Csem-
pesz Kálmán 5 kor., Laskovics Ferencz,
Tamás Ádám, Tamás Gyula 4—4 koronát,
Békresy Rezső, özv. Folly Bernátné, Leitner
József, Spiegl Albert, Stern Bernát 2—2 kor.,
Bóka József, Borsódy János, Fischer Benő,
Freytag Géza, Glász Géza, Hoffer Mihály,
Jakabfy Kornél, Kázár Ferencz, Kázár
Ferenczné, Keszler Géza, Leitner Lipót, Majer
István, Österreicher József, Wesel Manó
1—1 kor., Klobosza Mátyas, Leiner József,
Trojko István 30—30 fill., Bukovecz József,
N. N., Losnyák János, Muskó Pál, Rozsi
István 20—20 fillért, Povics Viktor 10
fillért.

— **Eljegyzés.** Fürst Jakab, érkenai
kereskedő eljegyezte Misner Klemin kis-
asszonyt, Misner Sándor légrádi kereskedő
kedves leányát. Lengjen áldás a kötendő
frigyen.

— **Gyászhir.** Vlasits György turcsis-
cei, grófi ispánt és családját súlyos csapás
érte. Fiát, Györgyöt, ki e hó 16-án hunyt
el, életének virágában, ragadta el a halál.
A hozzánk beküldött gyászjelentés így hang-
zik: Alulírottak mélyen szomorodott szí-
vel jelentik felejtethetlen fiuk, illetve testvérüknek
ifj. Vlasits György, főgymn. VIII. oszt. tanul-
nak életének 19-ik évében, folyó hó 16-án
d. e. 11 órákor hosszas szenvedés és a
halotti szentségek ájtatos felvétele után tör-
tént gyászos elhunytát. A boldogult hült
tetemei folyó hó 18-án d. u. 5 órákor fog-
nak a róm. kath. vallás szertartása szerint
a túske-szl.-györgyi sirkertben örök nyuga-
lomra helyeztetni. Lelkiüdvéért az engesz-
telő szent-mise áldozat a túske-szl.-györgyi
róm. kath. templomban folyó hó 19-én d. e.
8 órákor fog az egek urának bemutatni.
Áldás és béke hamvaira!

— **A közigazgatási bizottság** tudomásul
vette a pénzügyminiszterium rendeletét, a
mely szerint Perlakon a kir. adóhivatal f.
évi október 1-én működését megkezdi.

— **A kenyér drágasága.** A gabona-árak
emelkedésével a kenyér is rohamosan drá-
gul. A kenyér ára, ha a gabona-árak emel-
kedése tovább ily szilárdan halad, nem
sokára kétszer oly magas lesz, mint pár
héttel ezelőtt volt. A kenyérnek folytonos
drágulása következtében sok nélkülözésnek
néz elébe a szegény nép.

— **Az utolsó cseplés.** A letenyei járás-
hoz tartozó Tót-Szl.-Márton községben Hozján
György szabómester gépésze, f. hó 11-én
egész napon át a cséplőgép körül volt elfog-
lalva. Este midőn már napi munkáját bevé-
gezvén, nyugalomra indult, egyszerre csak
összeesett s hirtelen meghalt. Hogy a gép
körül teljesített munka és a gépész halála
között van-e valami összefüggés, azt az
orvosrendőri vizsgálat fogja kideríteni.

— **Légrád** kétségtelenül halad a korrallal
ugy szellemi, mint anyagi téren. E hó 14-én
érvényesült a légrádiaknak egy régi óhaj-
tása, a mely — bár nagyon is szükséges-
nek sőt feltétlenül elkerülhetetlennek bizo-
nyult — oly sokáig nem jutott a befejezés
fázisába. Légrad északi oldalán, a régen már
»néhai« nevet viselő hídát töltés pótolta s
víz nem talált lefolyást. A töméntelen mennyi-
ségben összegyűlt tömeg már-már bűzhödté
kezdett válni s inficiálta a levegőt, úgy
lehát ezt a nagy bajt orvosolni kellett. Az
osztálymérők kiküldték Korpics perlaki
utbiztoszt, a ki a leglelküimeretesebb pon-
tossággal oldotta meg nehéz feladatát. Mikor
a csatorna megkezdte hivatását, illetőleg a
mikor a zavaros ár megindult, harsány éljen-
zés hirdette az új múnek életbeletetését.

— **Vihar.** E hó 20-án városunkban és
környékén d. u. 3 órától este 8 óráig vihar
dühöngött, mely alkalommal a villám a »Fe-
hér Galamb« nevű vendéglő-helyiségbe be-
tölt s annak kéményéből egyes darabokat
lehorzolt, nagyobb károkat azonban nem
okozott. A viharral együtt erős záporosó is
járt, melynek következtében a már türehet-
lenné vált hőség némileg csökkent.

Felelős szerkesztő: Segéd-szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF ZRINYI KÁROLY.
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR.)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovce.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

nahorvatskom i magjarskom jeziku izlazdeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji koštajé 10 kr

Obznane se poleg pogodbe 1 fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Skupoča melje.

Denes je vu svakoj familiji na dnevnom redu tužba na veliku skupoču melje. Domaćice naše čudom se čudiju, kakvo melju dobivaju vezda za iste peneze, za koje vu prije mjesec dana dobivale ljepo belo melju. Otec familije klima s glavom, videći da je od mjesec dana ovdj na stolu kruh črn kak profund. Vu familijah, gde se je hasnuval navadni beli kruh od melje po 12 krajcarov kilogram i za kavu, mora se vezda za istu felu kruha uzimati melju po 18 krajcarov kilogram.

Kako je kruh najglavneša čovječja hrana, osjeća se povišenje cene melje vu svakom kućanstvu, naročito pako vu familijami srednjega stališa. Cene melji poskočile su naprečas i tako znatno — za 6 krajcarov po kilogramu — da je to zevsema nenavaden pojav, koji pobudjuje pažnju javnosti i nuka ju, da izpita zroke toj skupoču melje, ovoga najvažnijega konsumnoga predmeta.

Kakti glavni zrok povišici cenah ima se smatrati loš (hudi) uspjeh žetve. Prema službenom izješću ministarstva trgovine dobiveno je ovogodišnjom žetvom vu Magjarskoj 27 milijuna metričkih centi pšenice t. j. za 9.4 milijuna metričkih centi menje, nego prošloga ljeta; hrži dobiveno je ljetos 9.68 milijuna metričkih centi, t. j. za 3.1 milijuna metričkih centi menje nego lanjskoga ljeta; zobi 8.6 milijuna metričkih centi, za

2.3 milijuna metričkih centi menje. Ovogodišnji uspjeh žetve vu Magjarskoj menjši je za 20—30% od navadnoga srednjega uspjeha. Krive su tomu ponajviše veliki deždji i povodnje.

Kakti pri vsake tržišne robe, tak se i pri žitaricah ravna čena po nepromjenivom zakonu o ponudi i tražnji. Kaj više robe na piacu, to njoj menjša čena; kaj se menje robe na ponudja prodaju, to joj je vekša čena. Tak je i kod žitaricah. Zaliha lanjskoga ljeta žetve malo da nije potrošena, nove još ne ima na tržištu, ter onaj, koji nije još zevsema izpraznil svoje hambare, išče vekše čene. Ima dakak i špekulantov na veliko, koji su računali na to, da će zalihu svoju bolje unovčiti, kad bude menje robe na tržišču. Oni su ju dapače navlaš pridržavali i zalihe nakupčali za slučaj, kad nastupi oskudica vu žitaricama. Sad je za njih hora nastala; sad oni dobro pazare (handlaju).

Poskupljenje žitaricah, osobito pšenice i hrži, osječaju vu prvom redu melini, koji moraju povišiti čenu melje, jer pšenicu dražeše plaćaju. Za tim povišuju čene trgovci i pekari, a naše domaćice, koje kupuju melju pri trgovcu i same pečeju kruh, moraju davati na stol črnoga kruha ili — gde se more — posegnuti vu žep, pak za belešu melju više trošiti nego do vezda. Dok poskupica dopre do občinoga trošioća, koji ju najviše čuti, dotičas prejde vnogo po-

srednika, kojim ostaje po neki del od povišene čene.

Vu ostalom, denešnja situacija žitnoga tržišća nije nastala na prečac, i ako su čene na malo na prečac povišene. Današnje stanje naravna je posljedica procesa, koji se već zdavnja provadja. Posljedek žetve vu minuloj godini 1896., i ako nije bil tak loš, kak ljetos, ipak je daleko zaostal za običnim uspjehom. Bil je upravo dovoljan, da pokrije potrebu konsuma do buduće žetve. Strukovnjaki nas uvjeravaju, da ih denešnje stanje nije iznenadilo. Znali bo su, da će čela zaliha od godine 1896. izcpriti prije, nego se obavi želva godine 1897., znali su na dalje, da će čene pšenici visoko poskočiti, čim se pokaže, da i uspjeh ovogodišnje žetve ne more zadovoljiti tražnji trošilaca.

Vu domovini horvatskoj i slavoniji imala je žetva, prilično dober uspjeh. Vlastela i seljaki, koji imadu pšenice, već zdavnja nisu polučivali tako dobre čene kak ljetos. Ali produkcija pšenice vu horvatskoj domovini ipak je premalena, a da li se mogla smatrati čimbenikom na svjetskom tržišču, a nedoseže ni za to, da pokrije potrebu vlastite zemlje. Oni su stoga upućeni na Magjarsku. Magjarska požela je, kak se je reklo 9.4 milijuna metrički centi menje nego prošle godine, a 15 milijuna metričkih centi menje nego kaj iznosi obični prosjek. — Austrija imala izgled na dobru žetvu, nu dok je zreli žitek na polju čekal je srpove

Z A B A V A

Napoleon III.

Francezki cesar Napoleon III. je trebal za svojega maloga sina princa Lulu, naznavona, jednoga učitelja i odhranitelja, koj bi ga najme u svemu podučaval, kaj bu mu poslie za život potrebno, kak to i danas imaju velika gospoda i oni, kojim to more biti, za svoju diecu u kući, te se onda takovi učitelji zovu po horvatski odgojitelji a po nemški Hofmajstori. To je anda bilo u šestdesetih godinah (okolo 1865).

Čim se je to saznavo, da je u cesarskom dvoru potrebno za princa Louisa odgojitelj, došlo je cieli kup molbenicah i od raznih mogućnikah preporukah za ovoga ili onoga, kakti tobože najprikladnijega. Ali cesar se dugo nije mogel za nijednoga od ovih odlučiti i tak je sve napeto i znatiželjno čekalo, koga bude ta sreća zapala, jer takova služba, odgojivati princa, nije baš najgorja, a moći je iz nje i dobro živeti, konačno pak je takov odgojitelj poslie dovršene svoje službe i doživotno obskrbljen, jer svaki dobije toliko mirovine (penzije) da može živiti.

Na jedan krat dojde iz cesarske kancelarije na niekog mladog, do onda još

posve nepoznatog gymnazialnog profesora, pismo, u kojem se isti za stanoviti dan i uru u cesarsku palaču Tuilerie poziva.

Mladi professor u rečeno vrieme dojde tam, i bude odmah po jednom dvorjaniku odpeljan u jednu salu cesarska palače, gde ga je isti naputil, da ovde malo pričeke.

Poslie nekoliko minutah stupi u salu kroz pobočna vrata cesar Napoleon i otkrije prestrašenomu profesoru, da je njega za edgojitelja svoga sina izabral.

Osupnjeni professor, koj se za tu službu niti nije prijavil, pričel se je izpričavati, da on ovoj visokoj zadaći niti nije dorasel, a najme pako mora ovu visoku čast već i radi toga odkloniti, jer ima staru mater, koju podupira, koja šnjim u istom stanu stanuje i koju ostaviti on nije moguć.

Cesar odgovori mladomu profesoru, da je on na tu izpriku već pripravan bil, jer je njemu to sve poznato, da on svoju mater zdržava i pravom dietinskom ljubavju njejoje, a da je baš to razlog, zakaj je njega za odgojitelja svoga sina izabral. Njegova stara mamica neka ide šnjim u Tuilerie i tamo neka šnjim zajedno stanuje, jer je već za to poskrbljeno, da dobije malo veći stan, iz više sobah sastojeci, koj bude za dvie osobe dosta veliki.

Sada već mladi professor nije imal izgovora, te je tu visoku i častnu službu prijel i se skup sa svojom materom u sebi opriedeljeni stan u cesarskem gradu preselil. —

Cesar Napoleon je znal poslie reći, da je on to uvidel, da ako hoće svoga sina za dobroga sina odhraniti, tak mu mora dati i za odhranitelja takovog učitelja, koj je takodjer dobar sin, jer samo dobi sin može iz malog princa dobrog sina naučiti.

Jožef II-i.

Austrijanski cesar i magjarski kralj Jožef II-i je po svojoj kraljevini putoval i kad je došel u Modanich u Sedmogradskoj, zamoli nieka stara žena za audienciju, koja joj je bila i dozvoljena. Starica se u svoju svetešuju opravu obleče i dojde k-cesaru te ga ovak nagovori:

»Dobar dan gospodin cesar! — Želim njim zdravlje i sreća. A kak se kaj nahadja njihova gospa mamica? Jeli je kaj zdrava? Daj joj Bog zdravlje i dugi život!«

Čedna starica je došla cesara prosit, da joj sina, koj je bil soldat, pusti na urlaub, jer ga već dugo nije vidla.

Cesar je njezino svako pitanje odgovoril,

i marljive ruke, da ga poženju, nabujale su reke i potoki, ter poplavili polja i sfontali ufanja marljivih gospodarah. I Rumunjska, Srbija i Rusija imali budu hušju žetvu, nego prošle godine; Francezka se tuži, da joj je loša (huda) žetva oduhila na milijune metrickih centih menje nego navadno. Englezka na protiv očekuje dober uspjeh žetve, kak i Amerika. Ali višek Amerika ne će dostati, da pokrije manjak Europe.

Prema ovom stanju stvari poskupljenje žita, odnosno melje naravna je posljedica loše žetve. Usljed silnih povodnjah poskočile su cene naglo, a ne postepeno, kak navadno. Na burzi žitaricah cvete bujno špekulacija á la hause — a pri domu srednjeg stališa troši familija črni kruh.

Osvrneno li se još jedanput na vse obstonosti, kaj smo ih gore vu kratko razložili, moramo dašto gliboko požaliti, da je živež još uvek predmetom burzovnih špekulacijah. Ovogodišnji kongres austrijskih ekonomah izjavil se je odlučno proti tomu. Ali do vezda nije vu tom pogledu nikaj včinjeno, ter se ove godine vidi, koliko je opravdana bila izjava austrijskih ekonomah.

Na žalost ne ima ufanja, da će se do skora popraviti ovo stanje; naprotiv imamo očekivati još vekše ceni melji. **G.**

KAJ JE NOVOGA?

Svečanosti.

Rodjendan Njegovoga Veličanstva kralja su vu Čakovcu 18-ga o. m. vu farnoj cirkvi s velikom mešom oblužavali, na kojoj nazočni su bili oficiri kanonerah i činovnici kraljevskih i varmegjinskih oblastih. Pred su kanoneri stali pod vodstvom kapitana. Na čast Njegova Veličanstva su na Zrinyturu iz štukah streljali.

— Na imendan kralja Štefana I-ga magjarskoga se je svečana meša oblužavala, na kojoj je Veličastni gosp. namestni plebanuš Mintsek lěpo domorodno prodekuval. Na rodjendan Njegova Veličanstva kak na Štefanje su na hižah zastave vijale.

zatim je saslušalnjezinu prošnju a konačno ju je stanovitom svotom novca odpustil i joj obečal, da bude njezinu prošnju izpunil. Zatim se je obrnul proti svojoj pratnji i ganutljivo rekel:

»Ova dobra žena je jedina osoba, koja je tečajem mog celog putovanja o mojoj materi govorila te me za njezinu zdravlje zapitala. Ona neka svoga sina, kojega već dugo nije vidla, opet vidi, i to — posve oslobođenoga od soldačstva. Ovo je žena, kojoj je srce na pravom miestu!«

I odmah je bil soldačkoj oblasti nalog izdan, da se sin rečene starice odmah domov k-svojoj materi pusti i iz soldačstva za uvijek izbriše.

I to je bilo bezodvtačno izvršeno.

Ludvig I-i.

Bavarski kralj Ludvig I-i, koj je po svojem kraljestvu puno putoval i u Monakovu puno po ulicah i šetalištih sam okolo hodil tak, da ga je mnogo ljudih u varošu i izvan varoša poznalo, je mislil, da ga svi poznaju, i kak je posvud javno hodil ise kazal, s mnogimi se kak svaki gradjan spominjal, to je ipak bilo u Bavarskoj ljudih,

Lěpa svečanost.

Varmegjija naša je veliku i lěpu svečanost obdržala 8-ga o. m. Ov den je vu Söjtöru spomenek postavila na onu hižu, gde se naš veliki domorodac Deak Ferencz narodil. Nazočnih je bilo pri toj svečanosti vno go jezer ljudi.

† Kollay Rókus.

Negdašnji varmegjinski sudec dolnjeg Medjimurja i bivši kotorski notariuš Kollay Rok vu celoj okolici i varmegjiji dobro poznati dober domorodac je vu Kotoru 15-ga o. m. vumrl. Pokopali su ga 17-ga o. m. Dva sine je ostavil: Alfreda i Lajoša notariuša. Pokojni živel je 76 let. Naj počiva vu miru!

Poplava.

Vu Budimpešti dela voda vsaki dan nove kvare. Vu području tak zvanog starog Budima poplavila je voda celo mjesto Vörösvár, ter preko 100 samih novih hižah stoji vu vodi. Voda je črez obloke tak naglo dohadjala vu stanove, da su stanovnici samo život svoj osloboditi mogli, a drugo je vse propalo. Do 2000 mekot zemlje pokrito je vodom i sětve su vse sfondane, ter budu vno gi gospodari materijalno prepali. Vu novoj Pešti predrla je voda nasip i za čas bila je pokrita vodom vsa površina, koja je nižeša od visine dunavske. V ulica Waitznerstrasse vsa je vu vodi, ter više primeznih stanovah moralo se je napustiti. Stanje je vu glavnom gradu Magjarske vsikak kritično.

Iz Požuna javljaju, da je tak zvani Mali Dunav počel rasti, ter je odmah poslano 100 pionira na mjesto, gde se bojiu, da bi voda mogla nasip predrěti.

Vu Ostrogonu nisu mogli občuvati nasipa od provale dunavske. Voda je predrla vu grad (varoš). Vno go su vulice tak poplavljene, da se ondi na čunih voziju. Stanovnici su pobešli iz hižah. Soldačstvo dela neumorno, da oslobodi, kaj se osloboditi more. — Za vezda je najžalostneše vu Ostrogonu (Estergomu). Tu se nahadja preko

koji ga nisu poznali, akoprem je takovih malo bilo, ali bilo ih je ipak.

Jednoč je u jednostavnoj civilnoj opravi išel mimo jedne kasarne u Monakovu, Türkenkaserne nazvane, i kad straža pred kasarnom nije niti salutirala niti na puške vikala (Gewehraus) otrešne se onak zlovoljno kralj na strazečega soldata: »Zakaj nevičes Gewehraus?«

»Zakaj? — Pred kim?« — otrešne se soldat natrag, te se na okolo zgledava, gde tobož kakov visoki oficir ide.

»Meni se vidi« — veli kralj — »ti niti nepoznaš onoga, koj te hrani, koj ti kruha daje?«

»Tak?« — veli soldat — »anda vi ste pek tu iz Türkengrabena, koj nam kiseloga i nevaljanoga kruha pošilja? Pak pred vami bi ja nek kričal na puške? Baš bi mi se htelo, em bi me stražmešter odmah dal zatvoriti!«

Kralj se na to grohotom nasmije i otide dalje.

Friderik veliki.

Pruski kralj Friderik veliki, o kojem sam mojim vriednim četvcem već više pri-poviestih napisal i obečal još pisati, je jed-

300 hižah vu vodi. Vu sedem ulicah voda je tak visoka, da zevsema komotno na ladjicah (čunih) voziti more. Da moreju ljudi občiti sa vanjskim světom, zabili su od starih deskah i stupov vrlo primitivne splavi (flojse). Blizu varoša nahadja se 5000 katas-tralnih mekotah polja pod vogod. Voda je vu 2 dana odplavila 20.000 snopov žilka. Vsa kuruza i ves krumpir cěle okolice leži vu vodi. Marha doduše oslobođjena, ali nema niti za vračto hrane za nju. Vsi mali gospodari su prepali. Kvar je strahoviten.

Vu Mohaču je narasel je Dunaj vu 24 vure za 90 cm. Pogibelj je silna. Pučanstvo (ljudstvo), soldačstvo i žandarija dělaju zajedničkim silama, jakostjum i uz velike napore na nasipima, da očuvaju grad (varoš) od poplave. Od straha pred poplavom bežiju ljudi iz hižah, koje ležiju zevsema nizko, jer ne bi više našli vremena za bėg, kad bi već voda provalila (predrla).

Vu Berlinu je »centralni odbor za poplavnike vu Njemačkoj« dobil 100.000 maraka, da ih odmah razdeli za lehkocu najveke nevolje gradskom zastupstvu je predloženo, da za poplavljenike povisi podpornu svotu na 1 milijun maraka.

Cělo mjesto vu pogibelji.

Iz stajerskog Gradca javljaju, da mjesto Tauplitz na Mrtvom Brodu grozi se pogibelj, da bude zrušeno. Od neprestanoga deždja počel se je rušiti silni komad zemlje vu duljini od 2 kilometra, a 10 metrov glubljinje i 30 metrov širine. Stanovnici tamošnjih hižah već su se razselili.

Vino za starih Rimljana.

Stari Rimljani bili su, kak je poznato, štovatelji dobre kapljice. To dokazuje i njihova poslovica, koja navadja tri razloga za pitvinu najmre: dolazek prijatelja, dobrotu vina i — vsaka druga prilika! Vu stari Rim dobavljali su vino bud iz inozemstva, Grčke, Španjolske, Marsilje, bud iz same Italije. Broj raznih (vsake fele) vrstih vina bil je znatan; Plinij nabraja 40 vrsti talijanskih vina. Kad bi stalo zoriti grozdje, čuvani su vinogradi (gorice) od ljudi i ži-

noč u društvu pripoviedal onak svojim humurom, kakovoga je uvijek imal, da se je svakomu dopalo te su se svi smejali sljedeće:

»Ja sam jednoga plebanuša na ovom i na drugom svietu sretnim napravil, — rekel je smiejući se — »Bilo je u Šlezkoj, kam sam više krat na mom putovanju znal dojt, i onde sam uvijek u jenom selu pustil se konjem odmarati na ondešnjem farofu. Slučaj je hotel, da plebanuša takovom prilikom nikada nije bilo doma, i ja ga nit jedan krat nizam videl, akoprem sam do deset krat bil kod njega, i svaki krat od njegove gospe i diece (to je bil luteranski plebanuš) vrlo liepo i uljudno primljen. Jednoč sam ga navlaš čekal, dok je iz svog posla se kući povratil, samo da ga vidim i da znam kakove je forme.«

»Kak je kaj, gospon plebanuš?« — zapitam ga.

»Vrlo zlo!« — odgovori on.

»No, no, — neka samo budu trpljivi; — na drugim svietu bude već bolje!« — velim ja.

»To ja dvojim« — odgovori on, — »dapače se bojiu, da bu tam još gorje neg je ovde.

Kak bi to bilo?« — zapitam ja,

volinjah, a od ovih najviše su pazili na lisice. Najraznolikijimi udesbami nastojali su da bude kaj više vina i da kaj bolje dozori. Kad bi trajali deždji, odstranili bi listje, da do jagoda (zrnja) mogu podupirati sunčani traki. — Kad bi vladala velika žega (vrućina), onda ne samo da bi ostavljali listje, nego bi lozu (trsa) pokrivali rubci i krpami. Kad bi se bojali mraza, vužigali bi, kak se i sad čini o pojedinih krajevih, slamu, svržje, mehovinu i drugo. Dimom bi preganjali škodljive zarezničke (kukce i t. d.). Bratva je započimala početkom oktobra i trajala do polovice novembra. Oni su pušćali kaj duže grozdje na lozi. Za bratve vladalo je kaj vešće veselje. Gradjani isli bi vu gorice, gde bi ostajali po više dana, zabavljajuć se. I sami cesari isli su na bratvu, a robovom bi se dozvoljavalo, da se vrēme bratve sbijaju šale od svojih gospodarah. Pri ovakvih sgodah popēvale bi se popēvke, kod kojih se nisu baš puno birale reći. Zaradi vseobćeg praznikovanja bile su zaprte škole i sudovi. Vino se je spremalo ovak: Gnijilo zrnje (jagode) otrēbilo bi se za grozdova, onda bi se grozdje odneslo hižam vu košarah, pak stavilo vu kace (kade), gde bi ga gnječili — tiskali s nogami; kad bi se sok (mošt) izcedil, onda bi ga prelajali vu lagve, ter stavil vu pelnice da prekipi.

Kad počimlje 20. vėk.

To je pitanje rēšila pariška akademija i zaključila, da počimlje 1. januara 1901. Akademija, drži, da godina sa nislicom ne postoji, jer ni naše računaje vremena nije započelo sa 0, nego sa godinom 1.

Vrućine vu Londonu.

Vu Londonu vlada vezda silna vrućina. Bilo je i slučajeva smrti od sunčanice. Tak se je jeden konduker zrušil od vrućine sa svog omnibusa. Mnoge radnje, koje se obavljaju no otvordnim mjestima, moraju se obustavati. Najjaka je vrućina sunčena vu City-u, vu onom labirintu vuzkih asfaltiranih vulicah, gdeno trgovci vu cilindrima

He, imam dvie kćere, tri sina, slabu faru i dosta — dugovć. — odgovori on. — »Ako ja anda umrem bez da dugove izpiatim i sve moje vieroivnike podmirim, — tak onda sada shvaća Vaše Veličanstvo, da ću bez milosrdja za uvijek proklet biti!«

Ovak je kralj u društvu pripoviedal, kad već taj plebanuš nije niti krajcara duga imal, a na jednoj od najboljih tarah Šlezke, plebanuš bil.

Dakako, da je jedno i drugo bilo kraljevo dielo.

Na ovu se prikapćuje jedna druga pripoviest:

»Jeli budete vi kada blaženi?« — zapita poslie tog šlezkog dogodjaja kralj Friderik, niekog drugog plebanuša, jedne selske fare, ne daleko od Berlina.

»Nikada; Vaše Veličanstvo! — Jer stoji pisano: Vi kraljestvo božje nemrete vleziti, ako sve vaše dugove, do zadnjeg filera neizplatite, — a ja dugujem četiri stotine talirah.«

Kralj je taj dug plebanuše vlatil, ali plebanuša je za lice lagano vćeknul te mu u uho prišeptnul: »Vi ste valjda o onom šlezkom plebanušu ćuli, kojega sam predlani od vekivećnog prokletstva izbavil.«

Em. Kollay.

i dugaćkim ćrnim kaputima letiju ćeli dan iz jednog komptoiru vu drugi. Samomu siamonskomu kralju, koji vezda vu Londonu se nahadja, kak da je dodijala vrućina, ter je zapital, nisu li se vužgali mortu englezki vugljenici.

Beteg srbskog kralja Milana.

Srbski kralj Milan leži već više tjednov dosta teško betežen vu Beću. Na koži ima oteklina, koje ga jako bole. Ljudi, koji su blizu kralja i vu hotelu Sacher, tajiju beteg kraljev, ter javljaju, kak se vozi po raznim šetnjama. Medjutim se bečke novine od rodjaka kraljevog zeznale za stanje beteĝa, ter veliju, da kralj boluje već duže vremena od sveobće furunculose, koja se je posljednje dane tako razširila, da se je moral vu Beću podvrći sistematskom strukovnom postupku.

Dobre žepne i stēne vure za fal ćene moći dobiti pri *Pollak Bernatu vurararu* vu Ćakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se *uzimljeju vure takaj* za popravek za fal ćenu.

Nekaj za kratek ćas.

Ljepi spomenek.

Prijatelj: »Zakaj se plaćete, kad zĝlednete taj kaput?«

— Ona: »Ah Bože, to je bil zadnji kaput, kaj ga je moj pokojni tovaruš vkral.«

Batrivost.

A: »Premisli, snoćka me je krēmar P. nazval magarcem.«

B: »Je, — ja znam, da je on prostak, koji odkreše vsakomu istinu vu lice.«

Mali inžinir.

Teca: »Poveć mi, Ivek, kakvu je opravu imala tvoja mama na snoćkanjem plesu?«

Ivek: »Dugu, bēlu, kratku opravu.«

Teca: »Ali, dēte moje, ta oprava nemre biti vu isti ćas duga i kratka.«

Ivek: »Istina je, tećica, ar dolji bila je duga, a gori kratka.«

Da ga primiri.

A: »Vi govorite neprestance o jednom magarcu, nemislite mortu zbantuvati mene?«

B: »Bog zaćuvaj! Im ima vu svētu još Više magarcov.«

Nesporazumljenje.

Doktor (mužu, kojega mući kostobolja): »Nu, gde je ta vaša stara nevolja?«

Muž (pokazuje na svoju ženu): »Evo je, gde sedi poleg peći.«

Naivno.

Sudec: »Koliko vam je godina, frajlica?«
Frajlica: »Molim, 24 godine.«

Sudec: »To je teško vjerovati.«

Frajlica: »Znate ja sam veoma se mladarodila.«

Glād Ferencz.

Domaći svetek.

Profesor: »No Miška, zakaj nisi došel denes vu školu?«

Miška: »Imeli smo domaći svetek.«

Profesor: »Pak kakši svetek ste imeli?«

Miška: »Smo svinje klali.«

Prepoved.

Otec: »Jožek! denes se nesmeš iti kopat, veliš da te ćrevo boli.«

Jožek: »Ah japa! to nikaj ne škodi znam na hrbtu plavati.«

Star ćlovek.

Doktor: »To vam predstavljam gospon profesor najstarešēga ćloveka z-našēga varaša. On jim je već stari 80 let, pak jim je navek jaki i zdrav, kak riba vu vodi.«

Profesor: »Ah! to vam ni ćuda, ako njegovo meso duže stoji.«

Pri soštaru.

Gospon: »Poglednite gospon majster, kakvu ništariju mi ste napravili; podplati su kak novi, oĝlavi su već sve okolo zdrapani.«

Soštar: »Aha! već vidim; drugoć jim denem slabeše podplate.«

Prevelike ćizme.

Gospon: »Ja neznam kaj je to, vćera su mi bile ćizme premale, denes su mi pak prevelike?!«

Dekla: »Ah, kaj neznaju, da sem jim snoćka noge oprala.«

Iz škole.

Stric: »No dećko ali si svojim navučiteljem zadovoljen?«

Ivek: »Ah, kaj bi bil zadovoljen, nikaj neznaju navučitelj Navek omi mene spita-vaju, denes su me išće pitali: što je Ameriku našel?«

Pripislat: Stimecz Gyura.

Šala.

Gost, koji se je duže vremena nalazil svojom familijom vu Budapeštu, hoće, da odide. Dade veliku banjku gostionćaru, da namiri svoj dug. Gostionćar mu donese natrag same krune.

— Do vraga, kaj bum s tolikimj korunnami, neim un njih k un deti.

Gostionćar mu odgovori: Za kratko vreme hoćete njih izdati, doli pred stēngama. Vas ćeka sva moja služinća, koja vas je služila za vašēg boravka ovdj.

Strese glavu i reće: za Boga, alaj idu novci.

Cigan vu kradji.

Bilo je zlo vreme, silni je vihar bil da si misli, da će ti oći iztepsći, a osobito to strašno bliskanje. Pak vu ovim vremenu došljivlja se cigan vu nekoj vrt, da krade repu. On poćne kidati, a nemisli da za njim gospodar vrta stoji.

Kad se opet jako zabliskalo, poviće cigan: »Razsvćtli mi Bože! razsvćtli i uhvati se za jednu repu, da se ne sruši«, i u isti ćas vudri ga gospodar po prsti da se od straha zruši na zemlju.

Kaj delaš tu cigane? zapita ga gospodar.

Dragi gospodar, oprostite, donesel me je vihe evo vu vašu repu, te sam se za za ovu rēpu pridržal, izprića se cigan.

Perger József.

3297/1897. Ulkv. sz.

Árverési hirdetmény illetve póthirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint Ulkvi hatóság által közhírré tétetik, miszerint Embreus István végrehajthatónak Golubics Lukács és neje Kapsa Mária végrehajtást szenvedők elleni 300 frt tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében 470/97. tk. sz. a. a szt-máriai 1730. sz. tjkvben foglalt l. 1579. 1797. 3006. 4751. 5312. 2221 a. 2221/c. 1939/a és 2051/b. hrsz ingatlanokra 206 frt kikiáltási árban Szt-Mária község házához 1897. évi július 17-ik napjának d. e. 10 órája kitűzött árverés dr. Farnék László ügyvéd végrehajtható érdekében is 70 frt 10 kr. tőke, ennek 1894. május 1-től járó 6% kamatai, 20 frt 05 kr. per. 10 frt 45 kr. végrehajtás fogantatási s ezuttal 8 frt 80 krban megállapított árverés kérelmi költségek melyre azonban már 44 frt 30 kr. már fizetett s így ez a végrehajtási állományból ez levonandó lesz. behajtása végett meg fog tartatni, közhírré tétetik továbbá, hogy a most nevezett végrehajthatónak Golubics Lukács elleni végrehajtási ügyében a már részletezett követelése behajtása végett a nagy-kaniszai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság) területén lévő a szt-máriai 928. sz. tjkvben foglalt 1470. hrsz. ingatlan a végrh. törv. 156. §-a alapján egészben 2 frt, az 1474. hrsz. ingatlan 6 frt, az 1717. hrsz. ingatlan 95 frt, a 2039. hrsz. ingatlan 100 frt, a 3499. hrsz. ingatlan 63 frt, a 4360. hrsz. ingatlan 8 frt, a 4545. hrsz. ingatlan 67 frt, a szt-máriai 1966. sz. tjkvben foglalt 1583. hrsz. ingatlan a végrh. törvény 156. §-a alapján egészben 38 frt, a szt-máriai 1966. sz. tjkvben foglalt 1506. hrsz. ingatlan a végrh. törvény 156. §-a alapján egészben 15 frt, az u. o. tjkvben foglalt 2022. hrsz. ingatlan az id. § alapján egészben 100 frt, a 3461. hrsz. ingatlan az id. § alapján 73 frt, az u. o. tjkvben foglalt 4386. hrsz. ingatlan az id. § alapján 49 frt, az u. o. tjkvben foglalt 4586. hrsz. az id. § alapján egészben 95 frt, végül az alsó-mihályoveczyi 1137. sz. tjkvben foglalt 2414 c. hrsz. ingatlan az id. § alapján egészben 15 frt kikiáltási árban Szent-Mária község házában!

1897. évi szeptember hó 4. napján dulelőtt 10 órakor

illetve A-Mihályovecz község házában!

1897. évi szeptember hó 4. napján délután 3 órakor

felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fognak adatni.

Kikiáltási ár a fentt kitelt becsár.

Árverezni kívánok tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes érték-papírban kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 15 nap alatt, a másodikikat ugyanattól 30 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 45 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. 837

A kir. jbiróság mint Ulkvi hatóság.

Perlak, 1897. évi július hó 18-án.

Meglepő ujdonság! Rendkívüli találmány!

Fényképek különféle alakban való nagyobbítása eddig még soha el nem ért tökéletességgel és olcsó árban.

Monochrome

A képeket új módszer
vészek által készített-
el és teljes hasonla-

arczképek.

szerint gyakorlott mű-
jük, nem halványodnak
tosság biztosittatik.

Csoportképekről egyes személyek képei is nagyobbíthatnak, ugyszintén több (két-öt) különálló kép is csoportosítható.

Meg nem felelő képek visszavétnetnek és ujonnan készíttetnek.

Mintaképek megtekinthetők és bővebb felvilágosítás nyerhető

az első M. Frankfurti monochrome-, olaj-aquarell- és opál-képek műterme csáktornyai képviselőségénél:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében.

Van szerencsénk ajánlani

szavatolt tisztaságu

A legmagasabb
díjakkal
kitüntetett

Thomasfoszfátlisztet

szavatolt 15—20% citrátban oldható foszforsavtartalommal és 85—100% porfinomsággal.

Felülmulhatlan, minden talajra alkalmas trágyaszor, különösen sovány talajok javítására, kitünő hatásu az összes gabbanemlék, kápos és olajnövények, lohere és luczerna, szőlő, komló és kerti veteményekre, kiváltképen a rétekre.

Legjobb, leghatásosabb és legolcsóbb foszforsavtrágya: tekintettel hatásának tartósságára, felülmulja az összes szuperfoszfátokat.

A citrátban oldható foszforsav-tartalomért szavatosságot vállalunk, netaláni hiányt megtérítünk. Áránlatokkal, szakmunkákkal és egyéb felvilágosítással a legkészségesebben szolgál.

a csehországi Thomasművek prágai foszfátliszt eladási-irodájának vezérképviselősége a magyar korona orsz. területén

654 13—15

Kalmár Vilmos

Buda pest, Erzsébet-körút 34.

Legbiztosabb szer

az általánosán elismert és jó hatásának bizonyult

„BARÁT ITAL“

czimü növényyszer gyomor-likör készítményem **székrekedés, étvágytalanság** és az ebből eredő bajok ellen. — Egy üveg ára 40 és 80 krajczár használati könyvvel együtt, mely számos köszönő levelet tartalmaz.

Kapható Csáktornyan: **Gráner Testvérek, Heinrich Miksa, Tódor Róza, Fink Testvérek, Deutsch Salamon füszerüzleteiben**, valamint nálam **Hódmező-Vásárhely, Árpád-utczá 12. szám. ZENKE ZOLTÁN.**

Városi és községi kereskedők nagyobb engedmény mellett elárusítás végett kerestetnek.

A nagyméltóságu m. kir. és osztr. csász. és kir. kereskedelmi miniszter urak által 786 kihirdetve és törvényesen védve. 9—10

Egy jó erkölcsű fiu tanulónak

832 . felvétetik 1—3

Kramarits Viktor

fűszerkereskedésében Perlakon.

The Continental
Bodega Company.

Valódi hamisítatlan
külföldi borok

- Portbor •
- Sherry •
- Madeira •
- Marsala •
- Malaga •
- Tarragona s.a.l.
- Legjobb
- bevásárlási forrása

Raktár:

Stráhia Testverek

uraknál

Csáktornyan.

811 5 20

Ajándéktárgyak nagy választékban.

Pollák Bernát

óras és ékszerész Csáktornyan.

Főter, az új takarékpénztári épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

svájcezi zsebóra, arany-, ezüst- és chinai- ezüst-áru
raktárát,

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért.

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a
legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcso árak mellett.

Legjobb szerkezetű svájcezi zseborák.

Fali ingaórák raktárban.

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

könyvnyomdája

Csáktornyan,

a legújabb gyorsajtókkal és díszes új betűkkel van felszerelve.

Elvállal minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat,

u. m. *névjegyek, levélfejek, meghívók, eljegyzési-, esketési-
és gyászjelentéseket, — számlák, körlevelek, hivatalos
és magán nyomtatványokat, röpiratokat, műveket* stb. stb.

bármely nyelven és kivitelben

a legjutányosabb árak mellett.

VASUTI MENETREND.

Budapest felől: érk. 1.14. ind. 1.17 (gy. v.); 5.51—6.06 (p. v.); 12.57—1 (gy. v.); 4.01—4.15 (p. v.); é. 9.56 (v. v.) **Prägerhof felől:** é. 4.36—4.39 (gy. v.); ind. 5.52 (v. v.); 10.50—11.00 (p. v.); 3.59 4.02 (gy. v.); 9.55—10.07 (p. v.); **Z-Egerszeg felől:** é. 8.42, 9.42; i. reg. 6.00, d. u. 4.28. **Varazsd felől:** é. 4.18, i. 4.44, 5.38—6.15, 10.55—11.44, 12.50—1.20, 3.50—4.20, 9.30—10.17 órákor.

LOTERIJA Buda, 14-ga augustusa 1897.
5 82 7 31 40

Gabona árak. — Ciena žitka.

I m.-mázs.	I m.-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	11.00	—
Zab	Zob	5.40	—
Rozs	Hrż	7.00	—0.00
Kukoricza ó	Kuruza stara	5.40	—
» » új	» nova	00.00	—
Árpa	Ječmen	5.00	—0.00
Fehér bab új	Grah beli	8.00	—
Sárga » »	» žuti	5.50	—
Vegyes » »	» žmėšan	5.00	—
Lenmag	Len	7.50	—
Bükköny	Grahorka	4.50	—

Ódgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Nyiltér.*

E rovat alatt közölttekért sem alakí, sem tartalm tekintetben nem vállal felelősséget a Szerk.

A selyem el van égve! ezt szokták a hölgyek mondani, ha az illető ruha darabok igen sokszor már a **2-ik és 3-ik viselet után** a hajtásokban elhasadnak vagy **mint a vatta szétmálnak**; ezen jelenség nem a »véletlen« által okozott elégés! hanem a selyem, hogy az vastagabbnak s még is **olcsónak tűnjék fel, tudatosan** beszen **czinn- és phosphor-savval** páczolyva, melyek a nyerselyem érszálat mintegy szétvágják; az ilyen mü festési eljárást „**megterhelésnek**” nevezik! mentál jobban ohajjták a selymet mezehezélténi, annál több **czinnfürdőn** megyen az kereszttől, hogy az ezen megget tökéletesen magába szívja. Az így festett selyem — **a legnemesebb szövés!** — a halál estirgát tehát megmélótt az a szövészekre kerülne, már is magában rejti. Az ilyen szálakból készült **ugy nevezett selyem** szöveteknek rövid használat után természetesen szakadozniuk kell mint a gyujtó kancoznak aszerint, amint azok többé avagy kevésbé terheltek meg — A drága öltözék (készítési díjjal együtt) tökéletesen értéketlen. Az én **valódi selymeimből** szivesen küldök postafordultával **porto- és vámentesen** mintákat. — **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyárai, Zürichben.** G

Hirdetések.

Egy jó házból való fiu
tanulónak
felvétetik

Sonnenwald Hermannál,

833

Alsó-Domborun.

SZIVATTYUK

minden neme, házi, nyilvános, mezőgazdasági és iparezélokra.

UJDONSÁG!

Bower-Bauff-féle szabadalmazott inoxydálási módszer szerint inoxydált szivattyuk rozsdá ellen védve.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

W. GARVENS, Wien.

MÉRLEGEK,

legjobb javított rendszerű **tizedes százados és hídmerlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari ezélokra. **Embermerlegek, mérlegek** házi használatra, **barommérlegek.** Commandit-társaság **szivattyu és mérleggyártása.**

I. Wallfischgasse 14. sz. Schwarzenbergstrasse 6. sz.

Árverési hirdetmény.

Orehovicza község részéről ezennel közhírré fételik, miszerint a község tulajdonát képező **korcsmaépület**, mely áll: **két szoba, egy konyha, egy pincze, egy istálló és konyhakertből**

folyó évi augusztus hó 29. napjának d. u. 4 óráján

nyilvános árverés utján nyilvános árverés utján hat egymást követő évre haszonbérbe fog adatni.

Az árverési feltételek Orehovicza község birájának házánál **folyó évi augusztus hó 29. napjának délután 3 órájáig** bárki által megtekinthetők. —

Orehovicza, 1897. évi augusztus hó 20-án.

828

Domcsis Lukács.

Pályázati hirdetmény.

A bottornyai róm. kath. iskolánál üresedésben lévő **kántortanítói állásra** pályázatot hirdetek — mely állás a következő javadalmazással van egybekötve:

1. Kézpénzfizetés 400 frt és a törvényben előirt 5-öd éves pótlék.
2. Természetbeni lakás — mely áll két szoba, konyha, kamara, pincze és a szükséges gazdasági épületekből.
3. Egy fél hold konyhakert és három és fél urb. hold szántóföld haszonévezete — melyből az adót a tanító tartozik fizetni.
4. A szokásos stolaris jövedelem körülbelül 150 forint.

A választás határnapjául **1897. évi szeptember hó 19-ik napjának délelőtti 10 órája** Bottornyára tüzetik ki.

Csakis okleveles tanítók pályázhatnak — kik a horvát nyelvben is jártasak — és a pályázók a választás napjáig bármely vasárnapon a templomi szertartás tekintetéből próbára jelentkezni tartoznak; a mennyiben csakis ilyenek kérvénye vételik figyelembe.

A kellőleg okmányolt kérvények a választás napjáig alulirothoz adandók be.

Bottornyán, 1897. augusztus 15-én.

KOLLAY JEROMOS

plébános, isk.-széki elnök.

831

Árverési hirdetményi kivonat.

A perlaki kir. jbiróság mint tkvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint Hergár Istvánnak mint a szent-máriai templom mise alapítvány kezelőjének Amadori Rafael végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében 245 frt tőke, ennek 1895. évi május hó 15-től járó 8% kamatai, 39 frt 45 kr. per, 8 frt 80 kr. végrehajtás kérelmi, 12 frt 20 kr. végrehajtás foganatosítási s ezuttal 10 frt 30 krban meghatározott árverés kérelmi költségek behajtása végett a nagy-kanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság) területén lévő az alsó-mihályoveczy 78. sz. tkvben foglalt I. 90, 423, 805, 810, 1449, 1444, 1459, 1785, 2180, 2689. hrsz. ingatlanok s hozzátartozó legelő- és erdőilletemény 429 frt becsértékben, az u. o. 143. sz. tkvben foglalt II. 1664, 2018, 2022. hrsz. ingatlanok együttesen 92 frt s az u. o. tkvben foglalt † 919. hrsz. ingatlan 94 frt becsértékben Alsó-Mihályovecz község házánál

1897. évi augusztus hó 31. napján délelőtt 10 órakor

Grész Alajos ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen el fog adatni.

Kikiáltási ár a fent kitelt becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes érték-papírban kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételért 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítva 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt minden egyes részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módokat szerint fizetni. 834.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Perlak, 1897. évi április hó 9-én.

Szagtalan és nyomban száradó.

Valódi esakis fél és 1 kilós üveg-palackokban

határozottan Christoph-féle lakk kérendő.

Christoph Ferenc SZOBAPALLÓ-FÉNYLAKK

Isétető teszi, hogy a szobák a mázolás alatt használattasnak, mivel a kellőmelen rag és a lassú, ragadós száradás, mely az olajfestékek és az olajlakkok sajátja, elkerülte. Emellett a használata olyan egyszerű, hogy kiki maga végezheti a mázolást. A palló nedves tárgyval feltörölhető, anélkül, hogy elvesztene fényét. Meg kell különböztetni:

szinezett szobapalló-fénylakk, sárgásbarnát és mahagonbarnát, mely akár csak az olajfestékek fölé is a pallót a egyuttal fényt is ad. Esért egyaránt alkalmasok régi vagy új pallókra. Teljesen beföd minden foltot, korábbi mázolást stb; van azután

Íssta fénylakk (szinezetlen) u' pallókra és parketre, mely csupan fényt ad. Különösen parafete s olajfoltokkal már benázott egézen új pallókra való. Csak fényt ad, ennélfogva nem fűdi el a famoztást.

Postacsomag, körülbelül 30 négyzet mtr. (est középnyagú szobára való) 5 frt. 90 kr., vagy 90% márká.

A közvetlen megrendelések minden városban, ahol raktarak vannak, ide küldendők. Mintamázolók és prospectusok ingyen és bérmentve küldetnek. A bevásárlásnál tes-dék jól vigyázni a edre s a gyártó jegyre, mivel ezt a több mint 1850 éve letező gyártmányt okt. le utanozzák és hamisítják, s sokkal rosszabb, s gyakran a récinak meg nem felelő minőségben hozzák forgalomba.

Christoph Ferenc,
A valódi szobapalló-fénylakk feltalálója és egyedüli gyártója.
Prága. F. Berlin.
Zürich.
Csáktornyan:
GRANER TESTVÉREKNÉL.

2013 sz.
1897.

Pályázati hirdetmény.

Csáktornya nagyközség aolirott előjárósága által — a képviselő-testületnek folyó évi augusztus hó 6-án hozott 4/1897. számú határozata folytán ezennel közhírré tétetik: hogy lemondás folytán a nagyközségnél üresedésbe jött egy

rendőri állásra

pályázat hirdettetik.

Javadalmazása: **évi fizetés 200 frt, évi lakbére 60 frt és természetbeni ruházat.**

Felhivatnak mindazok kik ezen állást elnyerni óhajják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényüket — életkoruk kitüntetésével — **tolyó évi augusztus hó 27-ig** ezen előjáróságnál beadhatják.

Csáktornyan, 1897. augusztus hó 16-án.

Grész László

jegyző.

Vrancsics Károly

vbíró.

2015. sz.
1897.

Haszonbérleti hirdetmény.

Csáktornya nagyközség képviselő-testületének 1897. évi augusztus hó 6-án hozott 4/1897. számú határozata folytán ezennel közhírré tétetik: miszerint a község tulajdonát képező

helypénz szedési jog

— minek kikiáltási ára 4725 forintban van megállapítva, —

1897. évi szeptember hó 4-én d. e. 10 órakor — a községi tanácsteremben

három évre, — vagyis 1898. évi január 1-től 1900 évi december 31-ig való időre — nyilvános árverés útján a legelőbbel ígérőnek haszonbérbe adatni fog.

Az árverezni kívánók tartoznak a fenti kikiáltási ár 10% mint bánatpénzt az árverés napján az előjáróság kezére készpénzben vagy forgalmi állami papírban lefizetni.

Írásbeli ajánlatok a 10% biztosíték csatolásával az árverés napjáig beadhatók.

Az árverési feltételek a községi hivatalban, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csáktornyan, 1897. augusztus hó 16-án.

Grész László

jegyző.

Vrancsics Károly

vbíró.

836 1—1